Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 23. Warszawa, dnia 10 sierpnia 1938 r. **Rok XXI.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 50 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-197** „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIK Nr 29.

Poz. 137 — Okólnik Nr 29 z dnia 4 sierpnia 1938 roku o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (GB. 15-5) . . . . Str. 376

III. PISMA OKÓLNE.

138 — Pismo z dnia 30 lipca 1938 roku o ewidencji opłat za upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych. (GB. 31-10-20) . . . . „ 377

139 — Pismo z dnia 2 sierpnia 1938 roku o korespondencji zagranicznej Policji Państwowej z Konsulatami państw obcych. (GL. 65-17-3) . . . . „ 378

140 — Pismo z dnia 3 sierpnia 1938 roku w sprawie anten radiostacji korespondencyjnych amatorskich. (AP. 68-16) . . . . „ 378

141 — Pismo z dnia 3 sierpnia 1938 roku w sprawie podatku od nieruchomości. (SB. 28-117-2). . „ 379

142 — Pismo z dnia 6 sierpnia 1938 roku w sprawie służby w Legiach Akademickich. (Wojsk. M. 5-b-57-1) . . . . „ 380

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr Nr 54 — 55.

Rozporządzenie Ministrów Opieki Społecznej i Skarbu z dnia 15 lipca 1938 roku o zmianie rozporządzenia w sprawie zaopatrzenia pieniężnego inwalidów z oddziałów ukraińskich . . . . „ 381

Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 22 lipca 1938 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o uznaniu niektórych uzdrowisk za posiadające charakter użyteczności publicznej . . . . „ 382

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 172 — 177.

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lipca 1938 roku w sprawie stosowania normy Polskiego Komitetu Normalizacyjnego $\frac{PN}{B-190}$ . . . . „ 382

C. BIBLIOGRAFIA.

II. WYDAWNICTWA INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

„Skrypta wykładowe z kursów komendantów opl. domów" — A. Tomankiewicza . . . . . „ 383

Sprostowanie . . . . „ 383

A.

II. Okólniki Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

137.

OKÓLNIK Nr 29

z dnia 4 sierpnia 1938 r.

o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych.

(Nr GB. 15/5).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Podaję Panom do wiadomości i stosowania poniżej umieszczony okólnik Pana Ministra Skarbu z dnia 12 lipca 1938 r. L. D. III. 7546/1/38 w sprawie umarzania prywatno-prawnych wierzytelności państwowych.

Równocześnie na podstawie art. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 228) przekazuję wynikające z tejże ustawy swoje uprawnienia jak następuje:

Wnioski o umorzenie wierzytelności o wartości przewyższającej 500 zł oraz o umorzenie wierzytelności — bez względu na wartość — we wszystkich przypadkach, gdy przeprowadzenie egzekucji mogłoby spowodować ruinę gospodarczą dłużnika (art. 2 ust. 1 pkt. 6 ustawy), zgłasza do Ministerstwa Skarbu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, opierając się na szczegółowych wyczerpująco umotywowanych sprawozdaniach Urzędów Wojewódzkich (Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę) i dołączonych do sprawozdań aktach.

Wnioski o umorzenie wierzytelności o wartości do 500 zł z wyjątkiem przypadków wyżej wymienionych, zgłaszają do Izb Skarbowych Urzędy Wojewódzkie (Komisariat Rządu na m. st. Warszawę).

ZA MINISTRA
(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

MINISTER SKARBU.
L. D. III. 7546/1/38.
Warszawa,
dnia 12 lipca 1938 r.

Okólnik o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w m.

Umarzanie prywatno-prawnych wierzytelności państwowych, które dotychczas władze umarzały względnie odpisywały jako nieściągalne, zostały obecnie w oparciu o sasady prawidłowej gospodarki ściśle unormowane ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r. o umarzaniu prywatno-prawnych wierzytelności państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 228).

Ustawa ta określa w jakich warunkach wierzytelność może być uznana za nieściągalną oraz pozostawia prawo wydawania decyzyj o umorzeniu Ministrowi Skarbu na wniosek właściwego Ministra, z prawem przekazania tego uprawnienia organom bezpośrednio podległym.

W wykonaniu tej ustawy, pozostawiam do decyzji Ministerstwa Skarbu umorzenia wierzytelności o wartości przekraczającej 500 zł oraz bez względu na wartość w przypadkach przewidzianych w art. 2 ust. (1) pkt. 6 omawianej ustawy, to jest umorzenia tych wierzytelności, które mogą być uznane za nieściągalne, jeżeli przeprowadzenie egzekucji mogłoby spowodować ruinę gospodarczą dłużnika.

Decyzja o umorzeniu wierzytelności o wartości poniżej 500 zł a nie podpadających pod art. 2 ust. (1) pkt. 6 należy do kompetencji właściwych izb skarbowych (Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego w Katowicach). Odnośnie przysądzonych Skarbowi Państwa kosztów obrończych nie przekraczających 1.000 zł prawo wydania decyzji o umorzeniu przekazuję Prokuratorii Generalnej R. P.

Umorzenie wierzytelności przedsiębiorstw wydzielonych z administracji państwowej należy według ustawy do władz przedsiębiorstwa. Umorzenie jednak przez przedsiębiorstwo wierzytelności na podstawie art. 2 ustęp (1) pkt. 6, winno być uprzednio uzgodnione z Ministerstwem Skarbu.

Umorzenie wierzytelności monopoli państwowych i funduszy należy bez względu na kwotę, do kompetencji Ministerstwa Skarbu.

Ponadto wyjaśniam, że przed wszczęciem egzekucji sądowej należy przeprowadzić dochodzenia administracyjne co do majątku dłużnika i jego dochodów, do których można skierować egzekucję. Jeżeli dochodzenia nie dadzą pozytywnych rezultatów i nie zostanie ustalony majątek lub dochody dłużnika, do których można skierować egzekucję, wierzytelność tę należy przez pewien okres czasu, najmniej jednak 3 lata utrzymywać w ewidencji i w okresie tym przeprowadzać badania, czy sytuacja materialna dłużnika nie uległa poprawie. Po upływie tego okresu można wierzytelność umorzyć względnie wystąpić z wnioskiem do Ministerstwa Skarbu.

O ile sytuacja materialna dłużnika rokuje nadzieje wyegzekwowania należności, a nie zachodzą okoliczności przewidziane w art. 2 ust. (1) pkt. 3, 5 i 6 — należy wszcząć egzekucję sądową do majątku lub dochodów dłużnika. O ile zaś dochodzenia administracyjne prowadzone przez wspomniany wyżej okres czasu wykażą, że zachodzą okolicz-

ności przewidziane w art. 2 ust. (1) pkt. 3, 4 i 5—wtedy wierzytelność można umorzyć względnie wystąpić z wnioskiem do Ministerstwa Skarbu.

Opisany wyżej tryb postępowania stosować również należy do osób, odpowiadających obok dłużnika głównego, o których mowa w art. 2 ust. (2) ustawy.

(—) E. Kwiatkowski
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

138.

PISMO OKÓLNE

z dnia 30 lipca 1938 r.

o ewidencji opłat za upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

(Nr GB. 31-10-20).

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę, Starostw Powiatowych i Grodzkich.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości poniżej zamieszczony okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 31 maja 1938 r. Nr D. III. 5349/4/38 w sprawie podanej w nagłówku.

Jednocześnie uchyla się pismo okólne z dnia 11 stycznia 1938 r. Nr GB. 51 21-2 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 2, poz. 6 z 1938 r.).

Za DYREKTORA GABINETU
(—) Lohman
INSPEKTOR

OKÓLNIK MINISTRA SKARBU

z dnia 31 maja 1938 r.

L. D. III. 5349/4/38

w sprawie ewidencji opłat za upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego oraz wszystkich Urzędów Skarbowych (Opłat Stemplowych oraz Akcyz i Monopolów).

W związku z postanowieniami instrukcji z dn. 15 czerwca 1937 r. o stosowaniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Monitor Polski Nr 143, poz. 238 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 16, poz. 518 z r. 1937) tudzież w związku z zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 33, poz. 931 z r. 1937), Ministerstwo Skarbu ustala następujące zasady prowadzenia ewidencji opłat za upomnienia, przypadających w postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych:

1. Sumy zaległych należności za upomnienia, wyszczególnionych w tytułach wykonawczych, nadesłanych władzy egzekucyjnej przed dniem 1 lipca 1937 r., podlegają zarachowaniu na dochód budżetu Ministerstwa Skarbu — łącznie z należnościami egzekucyjnymi—w dziale 2, § 11 na rachunek Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego).

2. Również na wymieniony tytuł budżetu i na rachunek Izby Skarbowej podlegają zarachowaniu pobrane należności za upomnienia, wystawiane i doręczane przez wierzycieli, objętych zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia r. ub. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 33, poz. 931), t. j. przez władze skarbowe oraz przez Urzędy skarbowe.

3. Opłaty za upomnienia, wystawiane i doręczane przez inne władze i urzędy państwowe, wchodzące do budżetu administracji państwowej, podlegają zarachowaniu na dochód właściwej dla nich części budżetu — w dziale 1, § 8 „Różne dochody".

4. W celu uniknięcia rozbudowy ksiąg dochodów budżetowych i rejestrów karnych, prowadzonych przez władze i urzędy administracji państwowej, szczegółową ewidencję opłat za upomnienia (należności i uiszczenia) będą prowadziły wyłącznie egzekwujące urzędy skarbowe w tytułach wykonawczych. Uiszczenia opłat za upomnienia, dokonane łącznie z należnościami z tytułu podatków i opłat, pobieranych na rachunek egzekwującego urzędu skarbowego, winny być odnotowane nadto w księgach bierczych na kontach płatników wraz z kosztami egzekucyjnymi.

5. Dochodami z tytułu opłat za upomnienia (p. 1, 2 i 3 niniejszego zarządzenia) administrują nadal łącznie z kosztami egzekucyjnymi izby skarbowe (Wydział Skarbowy).

6. Zwrot opłaty za upomnienie zarządza egzekwujący urząd skarbowy razem ze zwrotem kosztów egzekucyjnych; w pozostałych przypadkach władza administrująca przychodem, przy którym pobrano opłatę za upomnienie.

7. Na wpływy, zarachowywane na dział 1 § 8 właściwej części budżetu dochodów będą kasy urzędów skarbowych zakładały dla potrzeb Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego) osobny wykaz szczegółowy, do którego, nie sporządzając not kasowych, mają zapisywać poszczególne kwoty opłat według części budżetu.

8. Pobrane opłaty za upomnienia, wystawiane i doręczane dłużnikom przez obcych wierzycieli, nie wchodzących do budżetu administracji państwowej, winny być przekazywane

wierzycielom głównym, względnie wierzycielom zastępczym (np. przy podatku gruntowym z jednostek zbiorowych).

9. Prowadzenie w księdze bierczej B dla podatku gruntowego ewidencji opłat za upomnienia, wystawiane i doręczane przez zarządy gmin, może być dopuszczone tylko w formie adnotacji w przedziałce „uwagi" wzmiankowanej księgi, względnie w ten sposób, by ewidencja tych należności nie była łączona z należnością z tytułu podatku i odsetek.

10. Wymienione w punkcie 3 niniejszego zarządzenia wpływy z opłat za upomnienia będą Izby Skarbowe (Wydział Skarbowy) zestawiały w księdze miesięcznych zestawień dochodów budżetowych według części budżetu, a po upływie okresu budżetowego będą przesyłały właściwym władzom centralnym sprawozdania roczne o dochodach budżetowych na uiszczenia (zrównoważone przypisem) z tytułu opłat za upomnienie, w celu włączenia do swych zestawień dochodów budżetowych.

(—) Nowak
DYREKTOR DEPARTAMENTU

139.

PISMO OKÓLNE

z dnia 2 sierpnia 1938 r.

o korespondencji zagranicznej Policji Państwowej z Konsulatami państw obcych.

(Nr GL. 65-17-3).

P. P. Wojewodom, Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę i Starostom.

W nawiązaniu do okólnika Nr 66 z dnia 25 kwietnia 1931 r. w sprawie korespondencji zagranicznej władz administracji ogólnej i władz samorządowych (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 3, poz. 107) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje pismo Ministerstwa Spraw Zagranicznych do wiadomości.

Za DYREKTORA GABINETU
(—) Dr Drążek-Drawicz
NACZELNIK WYDZIAŁU

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
Protokół Dyplomatyczny
Warszawa,
dnia 24 czerwca 1938 r.
Nr PD. Kons/422/pol.
w sprawie korespondencji Pol. Państw. z Konsulatami państw obcych.

Do
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w m.

W związku z pismem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 3 czerwca b. r. Nr GL. 65-17 w sprawie korespondencji organów Policji Państwowej z urzędami konsularnymi państw obcych w Polsce, Ministerstwo Spraw Zagranicznych wyjaśnia co następuje.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 66 z dnia 25 kwietnia 1931 r. Nr OL./285/22 w sprawie korespondencji zagranicznej władz administracji ogólnej i władz samorządowych (D. U. MSW. 30/IV.1931 Nr 3, poz. 107) wyraźnie postanawia w części II, że władze i urzędy administracji ogólnej i samorządowej wyliczone w ust. 1 części I korespondują bezpośrednio z urzędami konsularnymi państw obcych w Polsce. Policja Państwowa nie jest wyszczególniona pomiędzy tymi władzami.

W następstwie tego cała korespondencja władz policyjnych (Komendy powiatowe Policji Państwowej względnie Komendy wojewódzkie) powinna odbywać się wyłącznie za pośrednictwem terytorialnie właściwych władz administracji ogólnej I względnie II instancji.

W województwach, w których na podstawie specjalnych zarządzeń korespondencja zagranicznych urzędów konsularnych w Polsce powinna odbywać się wyłącznie za pośrednictwem województwa nie ma zastrzeżeń, aby korespondencja władz policyjnych odbywała się za pośrednictwem władz II instancji.

Powyższe nie dotyczy oczywiście spraw w których z natury rzeczy, ze względu na pośpiech (sprawy pościgowe, sprawy udzielania ochrony itp.) urzędy konsularne i policja mogą komunikować się bezpośrednio.

Jednakże wszelka korespondencja, która przekraczałaby powyższe ramy i sytuacje, powinna iść drogą wyżej wskazaną.

W szczególności Ministerstwo Spraw Zagranicznych z naciskiem podkreśla, że uważa za rzecz niedopuszczalną, aby poza wypadkami nagłej pomocy istniała bezpośrednia korespondencja pomiędzy posterunkami Policji Państwowej a obcymi przedstawicielstwami w Polsce.

(—) podpis
ZASTĘPCA DYREKTORA PROTOKOŁU

140.

PISMO OKÓLNE

z dnia 3 sierpnia 1938 r.

w sprawie anten radiostacji korespondencyjnych amatorskich.

(Nr AP. 68-16).

Do
P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W nawiązaniu do końcowego ustępu pisma okólnego z dnia 12 lipca 1938 r. Nr AP. 10/28 39 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 20, poz. 112), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wobec zapytań niektórych P. P. Wojewodów wyjaśnia, iż wytyczne p. 5 okólnika Nr 13 z dnia 29 marca 1938 r. nie dotyczą *nadawczych* anten,

których właścicielami są amatorzy, zarejestrowani w Ministerstwie Poczt i Telegrafów, mający upoważnienie na posiadanie i eksploatację radiostacji nadawczych.

Nadawanie bowiem na antenie przyłączonej do anteny zbiorowej powodować może duże zakłócenia u wszystkich posiadaczy odbiorników, korzystających z tej samej instalacji, przy czym zakłócenia te nie dadzą się usunąć przez stosowanie jakichkolwiek urządzeń przeciwzakłóceniowych, nawet w najbardziej nowoczesnych odbiornikach. Poza tym stacja amatorska krótkofalowa musi posiadać specjalną antenę do pracy, a odmienny jej wygląd jest tym bardziej pożądany, iż ułatwi wykrycie stacji nielegalnej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ureguluje w najbliższym czasie wygląd omawianych anten, do tego czasu baczyć jedynie należy, by anteny te spełniały warunki estetyki ze względów urbanistycznych i nie zagrażały bezpieczeństwu.

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

141.

PISMO OKÓLNE

z dnia 3 sierpnia 1938 r.

w sprawie podatku od nieruchomości.

(Nr SB. 28-117/2)

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu w sprawie stosowania art. 2 pkt. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości, wydany w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1938 r. L. D. V. 8365/3/38 i prosi P. P. Wojewodów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych o wydanie stosownych zarządzeń.

(—) Korsak
PODSEKRETARZ STANU

OKÓLNIK
MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1938 r.

L. D. V. 8365/3/38

w sprawie stosowania art. 2 pkt. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości

Do

wszystkich izb skarbowych oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W myśl art. 2 pkt. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14) wolne są od podatku od nieruchomości grunty niezabudowane, których rozporządzalność na cele budowlane jest ograniczona ustawami, nie pozwalającymi na natychmiastową ich budowę.

Według przepisu § 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu powyższego dekretu (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 259) wolne są od podatku grunty, nie mogące być zabudowane na podstawie obowiązujących przepisów, a w szczególności prawa budowlanego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 23, poz. 202 i Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 86, poz. 663) i prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 85 poz. 654) oraz rozporządzeń i zarządzeń właściwych władz, wydanych na podstawie tych przepisów.

W związku z przytoczonymi przepisami prawnymi niektóre z izb skarbowych mają wątpliwości, czy brak prawomocnych planów zabudowania osiedli lub ich części, o których jest mowa w art. art. 7—51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 23, poz. 202), stanowi w myśl prawa budowlanego przeszkodę w natychmiastowym zabudowaniu gruntów, położonych na terenach tych osiedli lub ich części.

W tej sprawie Ministerstwo Skarbu po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Brak planów zabudowania osiedli lub ich części, wymienionych w art. art. 7—51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), uzupełnionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), względnie istnienie takich planów, lecz jeszcze nieprawomocnych, nie stanowi samo przez się przeszkody w świetle przepisów prawa budowlanego do zabudowania gruntów niezabudowanych, znajdujących się na terenach tych osiedli lub ich części — i tym samym nie uzasadnia zwolnienia tychże gruntów od podatku od nieruchomości z mocy przytoczonego na wstępie postanowienia art. 2 pkt. 5 dekretu — o ile te tereny (grunty niezabudowane) mogą być zabudowane zgodnie z przepisami prawa budowlanego.

O tym jednak, czy omawiane grunty, położone na terenach osiedli lub ich części, nie posiadających planów zabudowania lub wprawdzie posiadających plany zabudowania, lecz jeszcze nieprawomocne mogą być w danym roku podatkowym zabudowane, decydują właściwe władze budowlane.

W przypadkach zatem, gdy płatnicy w toku postępowania wymiarowego lub odwoławczego zakwestionują obowiązek podatkowy gruntów niezabudowanych z uwagi na brak prawomoc-

nego planu zabudowania terenów, na których wzmiankowane grunty są położone, władze skarbowe winny żądać od płatników zaświadczeń władz budowlanych, że w d a n y m r o k u podatkowym odnośne grunty w myśl przepisów prawa budowlanego nie mogą być zabudowane.

(—) Dr Lubowicki
DYREKTOR DEPARTAMENTU

142.

PISMO OKÓLNE

z dnia 6 sierpnia 1938 r.

w sprawie służby w Legiach Akademickich

(Nr. Wojsk. M. 5b 57/1)

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komiariatu Rządu na m. st. Warszawę i Starostw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości poniższe zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 28 czerwca r. b. Nr 0200/22 Ust. (Dep. Sprawiedliwości) w sprawie służby w Legiach Akademickich.

Za DYRETORA BIURA WOJSKOWEGO
(—) Lubodziecki
KIEROWNIK REFERATU

Zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 28 czerwca 1938 r. w sprawie służby w Legiach Akademickich.

(Nr 0200/22 ust.).

Na podstawie art. 107—112 oraz art. 196 ust. (2) lit. d) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220) zarządza się, co następuje:

1. Służba w Legiach Akademickich, pełniona przez studentów szkół akademickich i uczniów (słuchaczy) zwyczajnych (rzeczywistych) innych szkół wyższych państwowych i prywatnych uznanych za równorzędne, powołanych do tej służby na podstawie ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 455), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1934 r. o wojskowej służbie pomocniczej (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 783) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 1937 r. o obowiązku odbycia przysposobienia do wojskowej służby pomocniczej (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 584) — staje się z dniem 1 września 1938 r. uzupełniającą służbą wojskową, przewidzianą w art. 107—112 ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 220).

2. Uzupełniająca służba wojskowa pełniona w Legiach Akademickich polega na odbywaniu ćwiczeń przygotowawczych i doskonalących, przy czym osoby, które nie odbyły jeszcze obowiązkowej służby czynnej (zasadniczej służby wojskowej) mają być uważane za żołnierzy, odbywających ćwiczenia przygotowawcze, a osoby które odbyły już obowiązkową służbę czynną (zasadniczą służbę wojskową) mają być uważane za żołnierzy odbywających ćwiczenia doskonalące.

3. Z dniem 1 września 1938 r. Legie Akademickie zalicza się do jednostek organizacyjnych obrony narodowej.

4. Komendanci Legii Akademickich podadzą do wiadomości podwładnych im żołnierzy Legii Akademickich, że z dniem 1 września 1938 r. wszyscy odbywający służbę w Legiach Akademickich podlegają w czasie zbiórek i ćwiczeń w oddziałach Legii Akademickich jako żołnierze pełniący uzupełniającą służbę wojskową przepisom i regulaminom, odnoszącym się do żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową, w szczególności, o ile chodzi o ich odpowiedzialność karną, dyscyplinarną lub honorową.

5. Uchyla się z dniem 1 września 1938 r. tymczasowe wytyczne organizacji i regulaminu Legii Akademickich z dnia 15-go stycznia 1938 r. Nr 250/L. A.

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 1 sierpnia Nr 54 Rok 1938

Poz. 421. Ustawa z dnia 14 lipca 1938 r. o dodatkowych kredytach na rok 1938/39.

Poz. 422. Ustawa z dnia 23 lipca 1938 r. o ratyfikacji konwencji międzynarodowej z dnia 20 lutego 1935 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Poz. 423. Ustawa z dnia 23 lipca 1938 r. o ratyfikacji porozumienia między Polską a Finlandią z dnia 31 stycznia 1938 r., dotyczącego clenia oleju żywicznego.

Poz. 424. Ustawa z dnia 23 lipca 1938 r. o ratyfikacji protokołu taryfowego między Polską a Estonią z dnia 19 lutego 1938 r.

Poz. 425. Ustawa z dnia 23 lipca 1938 r. o ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwecją z dnia 5 marca 1938 r., dotyczącego clenia produktu „Renad Tallolja".

Poz. 426. Ustawa z dnia 23 lipca 1938 r. o ratyfikacji porozumienia z dnia 10 marca 1938 r. między Polską a Finlandią o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

Poz. 427. Ustawa z dnia 23 lipca 1938 r. o ratyfikacji protokołu dodatkowego z dnia 11 marca 1938 r. do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Polską a Grecją.

Poz. 428. Ustawa z dnia 23 lipca 1938 r. o ratyfikacji protokołu dodatkowego z dnia 22 kwietnia 1938 r. do protokołu taryfowego między Polską a Estonią.

Poz. 429. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 20 lipca 1938 r. o utworzeniu i zwinięciu niektórych katedr i zakładów naukowych w szkołach akademickich.

Poz. 430. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 lipca 1938 r. o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych Targom Kalwaryjskim w Kalwarii Zebrzydowskiej, Jarmarkowi Poleskiemu w Pińsku, Dorocznej Wystawie Radiowej w Warszawie, Polskiej Wystawie Szpitalnictwa w Warszawie oraz Targom Północnym i Wystawie Przemysłowo-Rolniczej w Wilnie.

Poz. 431. Oświadczenie rządowe z dnia 4 lipca 1938 r. w sprawie przystąpienia Litwy do międzynarodowej konwencji z dnia 14 grudnia 1928 r. dotyczącej statystyk gospodarczych.

Poz. 432. Oświadczenie rządowe z dnia 4 lipca 1938 r. w sprawie przystąpienia Grecji do międzynarodowej konwencji z dnia 31 maja 1929 r. o bezpieczeństwie życia na morzu.

Poz. 433. Oświadczenie rządowe z dnia 4 lipca 1938 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Polską a Finlandią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 17 lipca 1937 r. o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

Poz. 434. Oświadczenie rządowe z dnia 27 lipca 1938 r. o ratyfikacji i wejściu w życie porozumienia z dnia 30 września 1937 r. między Rzecząpospolitą Polską a Wielką Brytanią dotyczącego zmiany polsko-brytyjskiej umowy handlowej z dnia 27 lutego 1935 r.

z 5 sierpnia Nr 55 Rok 1938

Poz. 435. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 lipca 1938 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień piątego protokołu dodatkowego do konwencji handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier z dnia 26 marca 1925 r.

Poz. 436. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 czerwca 1938 r. o zmianie granic miasta Kamienia Pomorskiego, w powiecie sępoleńskim, województwie pomorskim.

Poz. 437. Rozporządzenie Ministrów Opieki Społecznej i Skarbu z dnia 15 lipca 1938 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie zaopatrzenia pieniężnego inwalidów z oddziałów ukraińskich.

Na podstawie art. 69 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 5, poz. 31) w brzmieniu ustawy z dnia 31 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 192) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej i Ministra Skarbu z dnia 13 lutego 1934 r. w sprawie zaopatrzenia pieniężnego inwalidów z oddziałów ukraińskich (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 141) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 1 po ustępie pierwszym dodaje się jako nowy ustęp drugi przepis następujący:

„Osoby, określone w ust. 1, które doznały uszkodzenia zdrowia w walkach orężnych z Wojskiem Polskim w czasie od 1 czerwca 1919 r. do 15 lipca 1919 r., mogą zgłaszać roszczenia do zaopatrzenia pieniężnego do dnia 31 maja 1939 r.";

2) w § 1 — dotychczasowemu ustępowi drugiemu — obecnie ustępowi trzeciemu — nadaje się brzmienie:

„Roszczenia, zgłoszone po terminach, zakreślonych w ust. 1 i 2 — nie podlegają rozpatrzeniu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 438. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 22 lipca 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o uznaniu niektórych uzdrowisk za posiadające charakter użyteczności publicznej.

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 254), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 331) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), zarządzam co następuje:

§ 1. Uzdrowiska Niemirów i Horyniec w województwie lwowskim uznaje się za posiadające charakter użyteczności publicznej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 439. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 lipca 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przejęciu na rachunek Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej niektórych wierzytelności Państwowego Banku Rolnego.

Poz. 440. Oświadczenie rządowe z dnia 4 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Nową Zelandię dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 10 czerwca 1925 r. w sprawie odszkodowania za wypadki przy pracy.

Poz. 441. Oświadczenie rządowe z dnia 8 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Nową Zelandię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 12 listopada 1921 r. o prawie zrzeszania się i koalicji pracowników rolnych.

Poz. 442. Oświadczenie rządowe z dnia 8 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Nową Zelandię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 17 listopada 1921 r. o odpoczynku tygodniowym w zakładach przemysłowych.

Poz. 443. Oświadczenie rządowe z dnia 8 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Nową Zelandię dokumentu ratyfikacyjnego konwencji z dnia 24 czerwca 1926 r. dotyczącej umowy najmu marynarzy.

Poz. 444. Oświadczenie rządowe z dnia 8 lipca 1938 r. w sprawie złożenia przez Nową Zelandię dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji z dnia 10 lipca 1920 r. w sprawie pośrednictwa pracy dla marynarzy.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 30 lipca Nr 172 Rok 1938

Poz. 315. Zarządzenie o nadaniu Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 316. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 21 lipca 1938 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 317. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lipca 1938 r. w sprawie stosowania normy Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PN/B-190

Na podstawie § 39 pkt. a) rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 18 czerwca 1929 roku, zawierającego przepisy o granicach wytrzymałości materiałów i konstrukcji budowlanych (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 431), w brzmieniu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 lipca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 388), zarządzam co następuje:

§ 1.

Przy obliczaniu i projektowaniu konstrukcji stalowych dopuszcza się stosowanie norm Polskiego Komitetu Normalizacyjnego PN/B-190 zamiast norm, przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Robót Publicznych z dnia 18 czerwca 1929 roku, zawierającym przepisy o granicach wytrzymałości materiałów i konstrukcji budowlanych (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 431).

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

---

z 1 sierpnia Nr 173 Rok 1938

Poz. 318. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego oraz Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 319. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 lipca 1938 r. o wykazie organizacyj uprawnionych do wydawania zaświadczeń eksportowych na wywóz za zwrotem cła zbóż, strączkowych, nasion oleistych, produktów przemiału, grochu polerowanego i słodu oraz o warunkach uzyskania tych zaświadczeń.

z 2 sierpnia Nr 174 Rok 1938

Poz. 320. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1938 r. w sprawie wykazu rzeczoznawców, upoważnionych do badań przenośnych zbiorników do gazów sprężonych, skroplonych i rozpuszczonych pod ciśnieniem.

z 3 sierpnia Nr 175 Rok 1938

Poz. 321. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego oraz Brązowego Krzyża Zasługi.

z 4 sierpnia Nr 176 Rok 1938

Poz. 322. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 lipca 1938 r. o ustaleniu nazw nowopowstałych osiedli w powiecie brasławskim, województwie wileńskim.

z 5 sierpnia Nr 177 Rok 1938

Poz. 323. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Niepodległości z Mieczami, Krzyża Niepodległości i Medalu Niepodległości.

C.
Bibliografia.

II. WYDAWNICTWA, INTERESUJĄCE ADMINISTRACJĘ SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Ośrodek Propagandy i Sprzedaży L. O. P. P. w Łodzi wydał na prawach rękopisu „Skrypta wykładowe z kursów komendantów opl. domów“ w opracowaniu A. Tomankiewicza. Bruszura ta może służyć jako pomoc naukowa na kursach komendantów opl. domów (bloków).

Cena zł. 1, dla członków L. O. P. P. 80 gr.

Sprostowanie.

W Nr 22 Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn. z dnia 31 lipca 1938 r. na str. 362 (8) w prawej szpalcie w wierszu 5 od góry opuszczono wyraz „sklepy“ który należy dopisać po wyrazie „areszty“.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.

NAKŁADEM MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

POD KIEROWNICTWEM

inż. arch. MIECZYSŁAWA SURWIŁŁY

WYDANE ZOSTAŁO DZIEŁO

ANALIZA ROBÓT BUDOWLANYCH

Dzieło to składa się z 2 części:

Część I. Podstawy analityczne robót budowlanych.

Część 2. Przedmiar, analiza cen i kosztorys robót budowlanych.

Ogólna objętość dzieła wynosi 800 stron (50 arkuszy) formatu znormalizowanego A^4 (210 × 297).

„Analiza Robót Budowlanych“ w myśl okólnika Min. Spraw Wewnętrznych Nr. 18 z dnia 11.V.1938 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 15/38) normować będzie stosunek między budującymi władzami, podległymi Ministerstwu Spraw Wewnętrznych a wykonawcami budowli; obejmuje ona w części 1-ej ustalone normy wydajności robocizny i zużycia materiałów budowlanych, niezbędne do jednolitego traktowania na terenie całej Rzeczypospolitej przy sporządzaniu kosztorysów na roboty budowlane, zaś w części 2-ej orientacyjny przykład zastosowania tych norm według jednego ustalonego typu sporządzania przedmiaru do obliczenia ilości robót, analizy cen i kosztorysu tych robót.

Cena obydwu części wynosi zł 18.

Wymienione dzieło nabyć można wyłącznie w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych w Warszawie, Nowy Świat 69, Dzien. Urzęd. Min. Spraw Wewnętrznych (tel. 663-97) lub zamawiać drogą wpłaty na konto czekowe w P. K. O. Nr 30.197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych“ z podaniem tytułu wpłaty i adresu zamawiającego.